

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Kapisztrán-templom*

Forrás: .....

Szózat

Bp.
(Hely)

1921. 7. 26
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

726.5

Hely

Kapisztrán-templom

Idő

12/19

Személy

Helyszám

Méret: 11 x 17 cm 22 07

Kapisztrán-templom

P. Zadravecz István tábori püspök beszéde a „Monszeretet” Kapisztrán-ünnepén

— A Szózat tudósítójától. —

A budai helyőrségi templom, ahonnan 1456-ban Kapisztrán János lelkesítő szózata után a törökverő magyar had Nándorfehérvár alá vonult, díszes ünnepség színhelye volt vasárnap délelőtt. Már korán szorongásig megtelt a templom az egyházi, katonai és polgári élet előkelőségeivel. Kapisztrán János szelleme, a magyar és keresztény gondolat fölemelő harmóniája töltötte be a templomot s midőn P. Zadravecz István tábori püspök ünnepi beszéde után fölcsendült a Hímnusz, dacos akarattal gyúlt ki az elhatározás szikrája a szemekben: *Magyarországnak föl kell szabadulnia, mert különben vae Hungariae!* Beszédeben, amely a magyar Hiszekegy eléneklését követte nyomon, a többi közt ezeket mondta a püspök:

— Kapisztrán Jánosban a magyar és keresztény gondolat megtestesülését ünnepeljük. Hogy megérthessük legendás és csodálatos alakját, vissza kell szállnunk abba a legendás és csodálatos korba. Akkor is rengett Európa, amikor egy mindent elsöpörni akaró ár, a törököknek 200.000 főnyi hada közeledett egyik magyar végvár, Belgrád felé. A magyar urak összeszaladtak Budán és országgyűlést tartottak, de magyar

szózat szerint összeveszték. A magyar eszme akkor is végveszélyben volt s ezek dacára nem tudtak megállapodásra jutni az országgyűlésen, csupán Hunyadi János volt hajlandó hétezer lovassal megvédeni a hazát és a veszélyeztetett kereszténységet Belgrád alatt. Ekkor a hetvenéves Kapisztrán Erdélyből Budára sietett, sürgette a külföldet is a törökök ellen való harcra s Európa fejedelmei irtak is szép leveleket Kapisztránnak, de nem jöttek segítségére. Egyedül a pápa teszi magáévá a magyar ügyet s Kapisztránra bízta a szervezés munkáját. Kapisztrán ebbe a templomba jött és itt kezdte a toborzást fanatikus szavakkal és folytatta a domboldalon és megindul a menet. Mire Szegedre érnek, 60.000-en vannak diákok, egyszerű emberek és barátok, de mind fegyver nélkül. Lenn Belgrádnál azután egyesülnek Hunyadi János 7000 lovasával. A győzelembe vetett hit csodákat művelt! Legyőzik az elsőrangú fölfejezettek és többszörösen nagyobb számu ellenséget olyan elhatározóan, hogy ezután mintegy hetven évig nyugton hagyja a török Magyarországot s Európát. Miért sirjuk vissza Kapisztránt és Hunyadiát? Nem stilszerűségből, hanem azért, mert a mai idők végtelenül hasonlítanak az akkoriakhoz. A történelem mintha megújítaná önmagát. Akkor zálogban volt az ország királya s egy hős kormányzó meggyanúsítva állott az imbolygó ország élén. Akkor a budai országgyűlésen mindenről tárgyaltak, csak a haza megmentéséről nem. Akkor a nagyok kivonták magukat a kereszténység védelméből s csak fényében sütkéreztek a harcoknak. És ma? Ugyanilyen nehézségek közepette élünk ma is. A kereszt és a fülhoid, Jézus és Mohamed viaskodott akkor borzasztó tusában. Csak rövidlátó politikus gondolhatja ma azt, hogy szomszédaink éhsége és a

nagy hatalmak érdeke torte össze hazánkat, a valóság az, hogy *ujból útközöponrt lettünk a kereszténység és az ellene törő ellenséges világnézet között.* Ujból Európa védelmezői vagyunk a bolsevizmus ellen s a világtörténelem valamikor meg fogja írni, hogy 1920 körül ismét a szerencsétlen Magyarország állt őrt Európa kulturájának kapuján. Megismétlődött a történelem, csak hogy most kevesebb a hit és kevesebb a fanatizmus. Kapisztrán ezekkel a szavakkal hait meg: „*Vae Hungariae!*” A mai korra is illenek ezek a jóslászerű szavak. *Jaj ennek az országnak, amely tönkreteszi az integritás önzetlen harcosait, tönkreteszi a felekezeti béke áljelszavával, tönkreteszi azt, aki a kereszténységben többletet hangoztat, aki nem tud lemondani Erdélyről és Adriáról.* Ma már itt csak lenni lehet, *tenni nem szabad.* Tenni nem szabad, mert mit szól ehhez a külföld, ha tenni merünk? S ugyan mit szolt a külföld akkor, mikor Hunyadi és Kapisztrán nem télen csüggedéssel néztek a jövőbe, hanem tettek? A hazáért és a kereszténységért tenni tudtak is. Az idő most borzasztó gyors ütemben érik s *jaj Magyarországnak, ha az írott időre nem érik meg a tettei lelkében egészen.*

Majd a következő szavakkal fejezte be nagy hatású beszédét:

— Ha így haladunk tovább, akkor *vae Hungariae!* Mert nagy küzdelem előtt állunk s e küzdelem vagy a kereszténység győzelméhez és Magyarország főszabadditához, vagy a kereszténység vereségéhez s Magyarország teljes fölcsoztásához vezet. Válasszatok!

Zadravecz püspök beszéde után a pápai nuncius áldását adta a megjelentekre. A fölemelő ünneséget a Hímnusz fejezte be.